

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ 3^Η

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

(Σκοπός: Νά δώσουμε στα παιδιά τό μήνυμα τῆς ἀξίας τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ καί τῆς μελέτης τοῦ Εὐαγγελίου).

Βοηθήματα: «Φῶς καί χαρά», «Τά παιδιά στό Χριστό», «Ο Θεός στή γῆ μας», «Κάθε Κυριακή ἕνα μήνυμα», «Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου...»)

A. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Πῶς θά σᾶς φαινόταν, παιδιά, σήμερα νά ξεκινήσουμε τό μάθημά μας λέγοντας γιά παράδειγμα ἕνα παραμῦθι; (.....) Ἕνα παραμῦθι ὅμως διαφορετικό ἀπό αὐτά πού ξέρετε καί ἔχετε ἀκούσει! Εἶναι ἕνα ἀληθινό παραμῦθι! Γι' αὐτό καί τό ὄνομά του δέν εἶναι ἀκριβῶς ἡ λέξη «παραμῦθι», ἀλλά ἡ λέξη «παραβολή».

Μάλιστα. Ἐχετε μήπως ξανακούσει τή λέξη αὐτή καί ἂν ναι ποῦ καί ποιός ἔχετε ἀκούσει νά τή λέει; (.....)

Μπράβο! Πολύ λέξη αὐτή τήν ἔχουμε τή λέει ὁ Χριστός.

Γιατί λοιπόν ὁ τίς παραβολές καί τί εἶναι παραμυθένιες διηγήσεις;

Ὁ Κύριος, παιδιά, σοφούς, πρωτότυπους καί γιά νά διδάσκει τά πλήθη.

εὐκαιρία πού νά μὴν τή χρησιμοποιήσει, γιά νά φανερώσει τίς οὐράνιες ἀλήθειες στούς Μαθητές Του καί στό λαό. Γνώριζε νά μιλάει κατευθεῖαν στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων, νά τούς συγκινεῖ καί νά ἀνυψώνει τήν ψυχή τους πρὸς τόν οὐρανό καί τά οὐράνια πράγματα.

Μερικές ὅμως, ἀπό τίς ἀλήθειες αὐτές δέν ἦταν εὐκόλο νά τίς καταλάβουν ὅλοι. Γι' αὐτό τίς δίδασκε μέ ἕναν ἰδιαίτερο, παραστατικό τρόπο, ὥστε νά προκαλεῖ τήν προσοχή τους, νά καταλαβαίνουν καί νά κάνουν δικές τους τίς ἀλήθειες αὐτές. Αὐτός ὁ τρόπος δέν εἶναι ἄλλος ἀπό τίς θαυμάσιες παραβολές.

Οἱ παραβολές ἦταν μικρές, ζωντανές καί ἀπλές ιστοριοῦλες. Ὅμορφες μικρές διηγήσεις, γιά κάποια πράξη, πού εἶχε γίνει ἢ μποροῦσε νά γίνει μέσα στή φύση ἢ τήν καθημερινή ζωή τῶν ἀνθρώπων. Οἱ ιστορίες αὐτές ἦταν φτιαγμένες ἔτσι ὥστε νά κρύβουν μιά σπουδαία ἀλήθεια, ἕνα βαθύ πνευματικό μήνυμα. Ὄταν τελείωνε ἡ ιστορία οἱ ἀκροατές, σηνήθως, καταλάβαιναν ποῖο νόημα κρυβόταν κάτω ἀπό αὐτήν. Τοῦς βοηθοῦσε σέ αὐτό καί ὁ Κύριος.

Γιά μιά παραβολή θά μιλήσουμε κι ἐμεῖς σήμερα. Τήν πρώτη παραβολή τοῦ Κυρίου μας. Τήν παραβολή τοῦ Σπορέα. (Λουκ. η' 4-15). Ἄς ἔχουμε λοιπόν ἀνοιχτά τά αὐτιά τῆς ψυχῆς μας, γιατί θά ἀκούσουμε τήν ἴδια τή φωνή τοῦ Χριστοῦ μας! Ἀκριβῶς, ὅπως τήν ἀκουσαν καί οἱ Μαθητές Του τότε!...

σωστά, παιδιά μου. Τή ἀκούσει στό Εὐαγγέλιο νά

Χριστός χρησιμοποιοῦσε αὐτές, ἀφοῦ δέν εἶναι

χρησιμοποιοῦσε πάντοτε παιδαγωγικούς τρόπους Δέν ἄφηνε καμμιὰ

Β. ΔΙΗΓΗΣΗ

Πλήθος πολύ είχε μαζευτεί να ακούσει και να δει τόν Κύριο. Μερικοί είχαν μεγάλο ενδιαφέρον. Παρακολουθούσαν μέ προσοχή τή διδασκαλία Του. Ὑπῆρχαν ὅμως και πολλοί ἄλλοι πού πήγαιναν ἀπό περιέργεια. Ἀφοῦ πήγαιναν τόσοι ἄλλοι, πήγαιναν κι αὐτοί. Καί ἄλλοι ἔμεναν τελείως ἀδιάφοροι.

Ὁ Κύριος ἄρχισε νά τούς διηγείται μέ ἀπλότητα και χάρη μιὰ συνηθισμένη γί αὐτούς ἀγροτική σκηνή:

Ἦταν Φθινόπωρο ὅπως τώρα και βγήκε ὁ σποριάς πρῶι-πρῶι νά σπείρει καλό και διαλεγμένο σπόρο στά χωράφια του. Ἔτοιμος μέ τό δισάκι του στόν ὦμο και γεμάτος μέ ζωντάνια, χαρά και ἐλπίδα ξεκίνησε τή δουλειά...Κάθε χούφτα πού ἔσπερνε ἦταν και μιὰ εὐχή, νά πιάσουν οἱ σπόροι, νά φυτρώσουν και νά καρποφορήσουν.

Ὅμως νά, καθώς ἔσπερνε, μερικοί σπόροι ἔπεσαν στό δρόμο και ἔπειτα ἀπό λίγο πατήθηκαν ἀπό τούς περαστικούς μέ τά ἄλογα και τά βόδια τους, ἐνῶ συγχρόνως πεινασμένα ἀγριοπούλια ρίχτηκαν και τούς ἔφαγαν ὅλους.

Ἄλλοι ἔπεσαν σέ ἔδαφος πετρώδες, πού δέν εἶχε πολύ χῶμα. Κάπου κάπου φύτρωσαν μερικοί, ἀλλά και αὐτοί ἦταν καχεκτικοί. Ξεράθηκαν διότι δέν εἶχε ἐκεῖ ὑγρασία.

Ἄλλοι σπόροι πάλι ἔπεσαν σέ ἔδαφος, πού εἶχε και σπόρους ἀπό ἀγκάθια, και βλάστησαν. Ὅμως συγχρόνως βλάστησαν και τά ἀγκάθια και τούς ἔπνιξαν. Ἔτσι, πήγαν και αὐτοί χαμένοι!...

Μόνο τό μέρος τοῦ σπόρου πού ἔπεσε στό καλά ὀργανωμένο ἔδαφος βλάστησε, ἀναπτύχθηκε και ἔκανε καρπό ἕκατό φορές περισσότερο ἀπό τό σπόρο.

Ἐδῶ, παιδιά, τελείωσε ὁ Κύριος τήν παραβολή ὑψώνοντας τή φωνή στό πλήθος και λέγοντας: «ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκούετω».

Τό πολύ πλήθος ἄκουσε τήν ὠραία αὐτή παραβολή, τήν τόσο παραστατική, χωρίς νά ενδιαφερθεῖ νά ρωτήσει τό θεῖο Διδάσκαλο ποιό εἶναι τό βαθύτερο νόημά της. Μόνο οἱ Μαθητές Του Τόν πλησίασαν ἰδιαίτερως και Τόν ρώτησαν: «Τίς εἶη ἡ παραβολή αὕτη;»

Ποιό εἶναι τό βαθύτερο νόημα τῆς παραβολῆς αὐτῆς;

Και ὁ Χριστός εὐχαριστημένος ἀπό τό ενδιαφέρον τῶν Μαθητῶν, τούς εἶπε: «Σέ σᾶς, πού ἔχετε ενδιαφέρον και καλή διάθεση, δόθηκε ἀπό τό Θεό ἡ Χάρη και τό προνόμιο νά μάθετε τίς μυστηριώδεις ἀλήθειες τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ».

Στή συνέχεια τούς ἐξήγησε τό νόημα τῆς παραβολῆς.

- Ὁ σπόρος εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Ἡ διδασκαλία Του.
- Σπορέας εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Θεός, πού βγήκε νά τόν σπείρει στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων. Βέβαια πρίν και μετά ἀπό Αὐτόν βγήκαν και ἄλλοι. Ἦταν οἱ Προφῆτες και οἱ Ἀπόστολοι. Οἱ ὑπηρέτες Του. Σ' αὐτούς δόθηκε ὁ σπόρος ἀπό τον ἴδιο τον Θεό.
- Τά τέσσερα εἶδη τῆς γῆς πού ἔπεσε ὁ σπόρος εἶναι οἱ καρδιές τῶν ἀνθρώπων.

- Τό πρώτο μέρος τῆς γῆς...Μιά καρδιά σάν πατημένος δρόμος! Εἶναι ἄνθρωποι δηλαδή πού ἀκοῦνε τόν λόγο τοῦ Θεοῦ χωρίς κανένα πνευματικό ἐνδιαφέρον. Μένουν ἀσυγκίνητοι. Ὅτι ἀκοῦνε σταματᾷ ὡς τ' αὐτιά τους. Ὑστερα τό ξεχνοῦν. Γι' αὐτό μοιάζουν μέ τή σκληρή γῆ τήν πατημένη. Κι ἄν κάτι μείνει ἀπάτητο, ἔρχονται τά ἀγριοπούλια, δηλαδή ὁ διάβολος καί τό ξεκάνουν.
- Τό δεύτερο μέρος μέ τίς πέτρες... Εἶναι ἡ καρδιά ἐκείνων τῶν ἀνθρώπων πού ἐνῶ στήν ἀρχή ἐνθουσιάζονται ἀπό τήν ὠραιότητα τοῦ θείου λόγου, ἔπειτα δέν φροντίζουν νά ριζώσῃ μέσα τους, γιατί τούς λείπει ἡ πίστη. Καί στίς πρώτες δυσκολίες, ἀμέσως τά ξεχνοῦν ὅλα. Ἄνθρωποι ὄχι σταθεροί στίς ἀποφάσεις τους. Ὀλιγόπιστοι καί ἀδύνατοι χαρακτήρες.
- Τό τρίτο μέρος μέ τά ἀγκάθια...Εἶναι οἱ ἄνθρωποι πού ἀκοῦνε τόν λόγο τοῦ Θεοῦ μέ εὐχαρίστηση. Τόν δέχονται μέσα στήν ψυχή τους καί θέλουν νά ὠφεληθοῦν ἀπό αὐτόν καί νά τόν χρησιμοποιήσουν. Ὅμως οἱ κακίες, τά ἐλαττώματα καί τά πάθη τους, οἱ φροντίδες καί τό ἄγχος τῆς ζωῆς, τό ἐνδιαφέρον γιά τά ὑλικά πράγματα, γιά τίς διασκεδάσεις, γιά τά πλούτη, γιά τά κοσμικά, καθώς καί τό γεγονός ὅτι ἀφήνουν τά αὐτιά τους ἐλεύθερα νά δεχθοῦν κι ἄλλους σπόρους, αἰρετικούς, τούς ἀπομακρύνουν ἀπό τήν ἀλήθεια, τόν Χριστό κι ἔτσι χάνονται.
- Δόξα τῷ Θεῷ ὅμως ὑπάρχει καί ἡ ἀγαθή γῆ, τό γόνιμο ἔδαφος... Ἐδῶ εἶναι οἱ ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ, πού δέν ξεγελοῦνται ἀπό τά τεχνάσματα τοῦ διαβόλου. Δέχονται τόν λόγο τοῦ Θεοῦ, τόν κρατοῦν στήν ψυχή τους. Ἀγωνίζονται γι' αὐτόν μέ πίστη καί ὑπομονή, τόν καλλιεργοῦν καί τόν κάνουν πράξη στή ζωή τους. Ἔτσι, πολλαπλασιάζεται σέ ἕκατό ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ. Καί καρποφορεῖ μέσα τους πλούσια κάθε ἀρετή.

Γ. ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ

Εἶδατε, παιδιά, τί ὠραίους τρόπους ἔβρισκε ὁ Κύριός μας νά διδάσκει! Ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου μπροστά σέ κάθε παραβολή ξυπνάει. Στέκεται ἐρευνητικός. Προβληματίζεται. Τί θέλει νά πεῖ ὁ Κύριος μέ αὐτή τή διήγηση; Ποιός εἶναι ὁ κρυμμένος πνευματικός θησαυρός; Ἀρχίζει νά καθρεπτίζει τόν ἑαυτό του μέσα στήν παραβολή. Νά συγκρίνει μέ αὐτή τίς δικές του πράξεις.

1 Γιά νά ξαναθυμηθοῦμε λοιπόν τί εἶναι ἡ παραβολή; Καί πῶς λέγεται ἡ παραβολή πού ἀκούσατε σήμερα;

Εἶναι μιά διήγηση πού χρησιμοποιεῖ εἰκόνες ἀπό τήν καθημερινή ζωή τοῦ ἀνθρώπου γιά νά δείξει πῶς περίπου θά εἶναι ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, πῶς θά τή ζήσουν οἱ ἄνθρωποι, ποιό θά τήν ἀποδεχτοῦν καί ποιό θά τήν ἀπορρίψουν.

Εἶναι ἡ παραβολή τοῦ Σπορέως.

2 Σέ πόσες κατηγορίες χωρίζει ὁ Χριστός τούς ἀνθρώπους, ἀνάλογα μέ τά ἀποτελέσματα τῆς σποράς; (.....) Τί συμβολίζει ὁ Σπόρος καί τί ὁ Σποριάς; (.....)

3 Σέ ποιά κατηγορία ἀπό αὐτές ἀνήκουμε ἐμεῖς; (.....)Σέ ποιά πρέπει νά ἀνήκουμε;

Στήν τέταρτη. Νά εἶναι ἡ ψυχὴ μας καλὸ χωράφι, νά ἀγωνίζεται καί νά καρποφορεῖ.

4 Τί σημαίνει ἡ φράση: «ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω»;

Ὁ Χριστός ἐδῶ παιδιά δέν ἐννοεῖ τὰ σωματικά αὐτιά πού ἔχουμε ὅλοι, ἀλλά τὰ πνευματικά. Τὰ αὐτιά τῆς καρδιάς μας. Δηλαδή νά ἔχουμε πνευματικό ἐνδιαφέρον καί νά ἀκούμε ὅ,τι εἶναι οὐσιαστικό καί ὠφέλιμο γιά τή ζωὴ καί τήν ψυχὴ μας.

Δ. ΤΟ ΣΥΝΘΗΜΑ ΚΑΙ Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ

(Στό σημερινό μάθημα, μᾶς δίνεται ἡ εὐκαιρία νά προτρέψουμε τὰ παιδιά νά προμηθευτοῦν τὴν Ἁγία Γραφή, τὴ Βίβλο ἀπὸ Χριστιανικά βιβλιοπωλεῖα σέ κατάλληλες ἐκδόσεις γιά τὴν ἡλικία τους. Ἐπίσης νά τὰ προτρέψουμε νά ἀποκτήσουν τὴ δική τους Καινὴ Διαθήκη μέ τὴν ἐρμηνεία τῆς καί ἂν δέν γίνεται νά φροντίσουμε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι γι' αὐτό. Νά τοὺς προτεῖνουμε νά τὴν φέρουν σέ κάθε μας συνάντηση, γιά νά τὴ συνηθίζουν. Νά τοὺς δείξουμε πῶς βρίσκουμε τὰ διάφορά χωρία καί νά τὰ βάζουμε νά διαβάσουν σιγά-σιγά).

- Εἶπαμε παιδιά πῶς θέλουμε νά ἀνῆκουμε στὴν καρποφόρα γῆ. Πῶς ὅμως θά τό πετύχουμε αὐτό; Εἶναι εὐκόλο ἢ δύσκολο;

Καί βέβαια δέν εἶναι εὐκόλο. Χρειάζεται μεγάλος ἀγῶνας. Ὑπομονή, προθυμία, θέληση. Ὅχι νά ὑποχωρήσουμε στίς πρῶτες δυσκολίες καί τὰ πρῶτα ἐμπόδια. Ὁ καλὸς ἀγωνιστὴς στίς

δυσκολίες φαίνεται. Δέ θά πει: Πολλά ἄκουσα σήμερα στό Κατηχητικό, ἄς ἀπουσιάσω κάποιες φορές... Πῆγα στὴν Ἐκκλησία τὴν προηγούμενη Κυριακή, ἄς μὴν πάω σήμερα... Ἄς μὴν προσευχηθῶ σήμερα εἶμαι κουρασμένος... Ἄς δῶ ἐκείνη τὴ σειρά στή τηλεόραση... Ἄς ἀκούσω αὐτά τὰ τραγούδια... Ἡ δέν θά ἔχει ἐγνοίες καί ἄγχος γιά τὴν ἀπόκτηση καί ἀπόλαυση πραγμάτων πέρα ἀπὸ τό μέτρο... Γι' αὐτό παιδιά ἀπὸ τώρα πού εἴστε μικρά πρέπει νά ἔχετε πυξίδα στή ζωὴ σας τόν λόγο τοῦ Θεοῦ. Νά τόν μελετᾶτε καί νά προσπαθεῖτε νά τόν ἐφαρμόζετε. Γιατί στὰ μικρά παιδιά ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ γράφεται πιό ζωντανά στήν ψυχὴ τους. Ἔτσι θά σᾶς μαθαίνει τόν δρόμο πού πρέπει νά ἀκολουθήσετε καί θά σᾶς δίνει δύναμη στὸν ἀγῶνα σας.

- Ποῦ συναντᾶμε κυρίως τόν σπόρο, τὴ διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ;

Κάθε Κυριακὴ ἀκοῦμε στὴν Ἐκκλησία τόν Ἀπόστολο, τό ἱερό Εὐαγγέλιο, τό κήρυγμα. Ἐπειτα στὴν ὥρα τοῦ Κατηχητικοῦ, πού ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ προσφέρεται μέ τρόπο περισσότερο προσαρμοσμένο στήν ἡλικία σας. Ἀλλά καί γιά κάθε μέρα ὑπάρχει ἄφθονος ὁ γραπτὸς θεῖος λόγος: Τό Εὐαγγέλιο μέ τὴν ἐρμηνεία του. Χριστιανικά βιβλία καί περιοδικά κατάλληλα γιά τόν καθένα. Τό λόγο τοῦ Θεοῦ μᾶς ποσφέρουν ἀκόμη καί οἱ ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ, πού ἐνδιαφέρονται γιά τὴν πρόοδό μας: Οἱ γονεῖς μας, οἱ καθηγητές καί οἱ δάσκαλοι μας... Οἱ κατηχητές καί οἱ πνευματικοὶ μας πατέρες....

- Πώς και πότε πρέπει να μελετάμε τό λόγο του Θεού:

Καθημερινά. Έστω και λίγους στίχους. Και όχι άπλά να διαβάζουμε, αλλά να μελετάμε. Νά διαβάζουμε τήν ἐξήγηση και ὅτι δέν καταλαβαίνουμε νά ρωτάμε ἐκείνους πού ξέρουν.

Μελέτη προσεχτική και μέ εὐλάβεια, ἀφοῦ πρόκειται γιά τά ἴδια τά λόγια τοῦ Χριστοῦ. Μέ προσευχή! Πρίν, γιά νά ἀνοίξει τό νοῦ μας ὁ Θεός, νά καταλάβουμε τό θεῖο λόγο Του και μετά γιά νά μᾶς βοηθήσει στήν ἐφαρμογή Του.

Ὡραία εἶναι και ἡ συνήθεια τῆς οἰκογενειακῆς μελέτης τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Ἰδιαίτερα τό Σάββατο βράδυ (ιερά ἀναγνώσματα τῆς Κυριακῆς).

Πρέπει ἐπίσης νά ἀπομακρύνουμε ὅποιαδήποτε δυσκολία και δικαιολογία, ἀκόμη και αὐτή τῆς γλώσσας ξεπερνιέται. Γιατί τό Ἅγιο Πνεῦμα φωτίζει ἐκείνους πού μελετοῦν μέ εὐλάβεια και πόθο τήν Ἁγία Γραφή. Και σιγά-σιγά τήν καταλαβαίνουν.

ΣΥΝΘΗΜΑ: Λυχνάρι φωτεινό στό δρόμο τῆς ζωῆς μου θά ἔχω πάντα τό λόγο τοῦ Θεοῦ!

ΡΗΤΟ: «Λύχνος τοῖς ποσί μου ὁ νόμος σου» (Ψαλμ. 118^{ος} 105)

E. ΜΑΘΑΙΝΩ ΝΑ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΑΙ.....

(Σέ κάθε θεία Λειτουργία, παιδιά, πρίν διαβαστοῦν τά ἱερά ἀναγνώσματα, Ἀπόστολος – Εὐαγγέλιο, ὁ ἱερέας ἀπευθύνει στόν Κύριο μιά ὠραία προσευχή. Τόν παρακαλεῖ νά μᾶς βοηθήσει νά καταλάβουμε τό βαθύ νόημά τους και νά τό ἐφαρμόσουμε στή ζωή μας γιά νά εὐχαριστοῦμε ἔτσι τόν Θεό μας και νά ἔχουμε τή θεία Του εὐλογία).

ΕΥΧΗ

Ἐλλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, φιλόνηρωπε Δέσποτα, τό τῆς σῆς θεογνωσίας ἀκήρατον φῶς, και τούς τῆς διανοίας ἡμῶν διάνοιξον ὀφθαλμούς, εἰς τήν τῶν εὐαγγελικῶν σου κηρυγμάτων κατανόησιν. Ἐνθεος ἡμῖν και τόν τῶν μακαρίων σου ἐντολῶν φόβον, ἵνα τās σαρκικῆς ἐπιθυμίας πάσας καταπατήσαντες, πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντα τά πρὸς εὐαρέστησιν τήν σὴν και φρονοῦντες και πράττοντες. Σύ γαρ εἶ ὁ φωτισμός τῶν ψυχῶν και τῶν σωμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, και σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, και τῷ παναγίῳ και ἀγαθῷ και ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν και ἀεὶ και εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΑΠΟΔΟΣΗ

«Κάμε νά λάμψει, Φιλόνηρωπε Δέσποτα, μέσα στίς καρδιές μας τό καθαρό φῶς τῆς θείας Σου γνώσεως. Ἄνοιξε τά μάτια τοῦ νοῦ μας, γιά νά καταλαβαίνουμε τά μηνύματα τῶν Εὐαγγελικῶν Σου λόγων. Βάλε μέσα μας τόν ἀπέραντο σεβασμό πρὸς τίς θεῖες ἐντολές Σου. Ὡστε νά κατανικήσουμε κάθε κακή ἐπιθυμία και συνήθεια, και νά ἀκολουθήσουμε τόν πνευματικό και ἅγιο τρόπο ζωῆς πού μᾶς διδάσκεις. Ὡστε μέ τίς σκέψεις και μέ τίς πράξεις μας νά εὐχαριστεῖσαι πάντα και νά δοξάζεσαι. Γιατί ἐσύ Χριστέ εἶσαι ὁ φωτισμός τῶν ψυχῶν και τῶν σωμάτων μας και σέ Σένα ἀναπέμπομε τή δόξα και στόν ἀναρχο Πατέρα Σου και στό πανάγιον και ἀγαθόν και ζωοποιόν Σου Πνεῦμα. Τώρα και πάντοτε και σέ ὅλους τούς αἰῶνες. Ἀμήν»

ΣΤ. ΜΑΘΑΙΝΩ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΙΣΤΗ ΜΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΩΝΤΑΣ.....

ΜΙΑ ΜΕΡΑ ΒΓΗΚΕ ΕΝΑΣ ΣΠΟΡΙΑΣ

Μιά μέρα βγήκε ένας σποριάς
νά σπείρει τόν αγρό του,
έκεϊ ήτανε ή σκέψη του,
αυτό ήτανε τό βιός του.

Μιά χούφτα έπεσε σιμά
στο δίπλα μονοπάτι,
την άφανίσαν τά πουλιά,
το πέλμα του διαβάτη.

Άν θές καί σύ σποριά
να φθάσεις στό θερισμό,
έλα μαζί μας, νά σκάψεις
βαθειά στον αγρό. (2)

Κάμποσοι σπόροι έπεσαν
έκεϊ πού ήτανε βράχοι,
νερό δέν βρήκαν, δίψασαν
καί χάθηκαν μονάχοι.

Πιό πέρα στό χωράφι του
αγκάθια είχαν μείνει
έπεσε μέσα ό σπόρος του,
δέν μπόρεσε νά γίνει.

Άν θές καί σύ

Μά έκεϊ πού ή γη ήταν έτοιμη
καί καλοσκαλισμένη,
έβλάστησε, έκανε καρπό,
αυτό ή σπορά προσμένει.

Πέτρες, αγκάθια καί κλαδιά

ας διώξει ή σκαπάνη,
νά πάρη τόν καρπό ό Χριστός,
νά δώσει τό στεφάνι.

Άν θές καί σύ

Ο ΣΠΟΡΙΑΣ

Πήρε ό σποριάς τό σπόρο του
καί έσπειρε πολύ
μά φύτρωσε όσος έπεσε
στή γη τήν άγαθή (2)

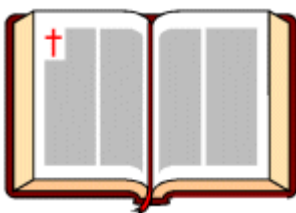
Στό δρόμο καί στίς πέτρες του
δέ βγήκε ό καρπός
ξεράθηκε, πατήθηκε
ό σπόρος ό καλός (2)

Σπόρος ό λόγος ό θεϊκός
οί πέτρες πειρασμοί,
πού θέλουνε νά κλέψουνε
χαρά καί προκοπή (2)

Χριστέ, νά σπέρνεις πάντοτε
ψηλά απ' τόν ουρανό
καί οί καρδιές όλάνοιχτες
μ' όλόδροσο καρπό (2)

Ζ. ΜΑΘΑΙΝΩ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΙΣΤΗ ΜΟΥ ΠΑΙΖΟΝΤΑΣ.....

1. Η ΑΓΙΑ

ΓΡΑΦΗ

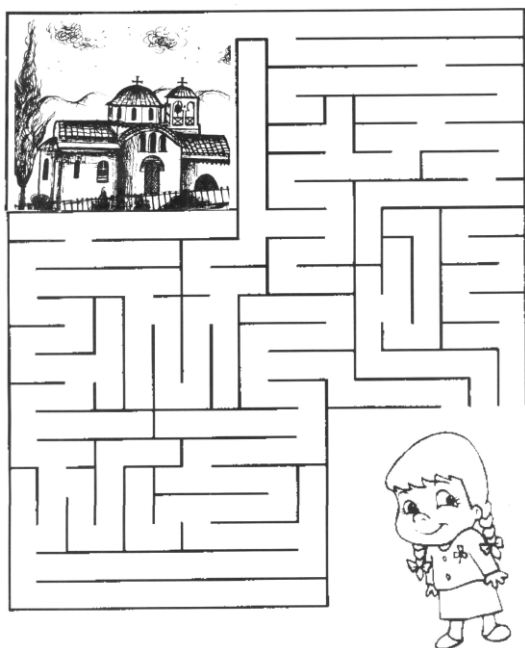
ΒΡΕΣ ΣΤΗΝ ΚΑΙΝΗ ΣΟΥ ΔΙΑΘΗΚΗ ΤΑ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΧΩΡΙΑ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ:

Α) Ματθαίου γ' 4-15

Β) Β' Τιμοθέου γ' 15

Γ) Ιωάννου ζ' 46

2. ΒΟΗΘΗΣΕ ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΝΑ ΒΡΕΙ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

3. Η ΠΡΟΤΑΣΗ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΚΑΤΕΜΕΝΗ. ΑΝ ΤΗ ΒΑΛΕΙΣ ΣΕ ΜΙΑ ΛΟΓΙΚΗ ΣΕΙΡΑ ΘΑ ΦΤΙΑΞΕΙΣ ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟ ΜΑΣ ΣΥΝΘΗΜΑ.

(Λόγο στό θά φωτεινό τῆς ἔχω τοῦ πάντα μου Θεοῦ ζωῆς Λυχνάρι δρόμο το)

.....
.....
.....
.....

4. ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΣΕ

ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ

ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ

ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

- ιστορούνται τά γεγονότα πρὶν τῆ γέννηση τοῦ Χριστοῦ
- θεόπνευστο βιβλίο Γενέσεως
- τέσσερα Εὐαγγέλια
- ἡ Παλαιά καὶ ἡ Καινὴ Διαθήκη
- ἱστορεῖται ἡ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ καὶ τό ἔργο τῶν Ἀποστόλων
- Διαθήκη μεταξύ: Θεοῦ-ἀνθρώπων

Η. ΜΑΘΑΙΝΩ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΙΣΤΗ ΜΟΥ ΖΩΓΡΑΦΙΖΟΝΤΑΣ.....

